

Az Ősz rézből szőtt sugarai megcsillantak az öreg szekér vasabroncsain, táncot lejtve az öregedő fa küllőivel. A bogáncsok már elszáradtak. Néhány gólyafészek még kacsintgatott a korán szüretelni készülőkre. Az apró falvak között imbolygott már egy kis köd, mintha tükörképe lett volna az augusztusi csillaghullásnak.

Kustán Vendel szenderegve ült a bakon, hosszú volt a tegnapi nap. A szüreti búcsú igencsak megviselte gyoháját. Néha felriadt a nyekergő kerekek száradt hangjára.

Ilyenkor ijedten kapott Őszülő bajuszához. Amióta egy pityókás este után belevágott azóta nagyon vigyázott a fehérnépek által is dicsért diszére. A már sokszor leejtett tükörben sokszor megnézte, hogy hasonlít az öreg Deák Ferenc bajuszára. Igaz azt csak festményem látta vagy valamilyen hasonlón, de annak nem tudta a nevét, egy áztatott papírhoz hasonlított.

Sokszor elgondolkozott: Kustán Vendelt is lefesthetné valaki. Kustán Vendelt a fuvarost. Mondjuk a Karvalyú Becő Pista. Na az tud festeni. Minden hegyi pincét ő festett ki.

Hátranézett fiatal pár még aludt a friss szalmán. Nem győzött csodálkozni, hogy a fiatal menyecske milyen jól beszéli a magyar nyelvet, igaz a Göcsejít még nem annyira, de majd abba is belügyűn...

Hirtelen egy rántást érzett. Kezében megfeszült a gyeplő. A lovak félrerántották a koros szekeret, aminek egyik oldala a mély nyomokkal vájt út oldalára akart fordulni.

Tinta, Bogi! hogy az a csicsergő ne essek bele. A lottyan vinne el bennetek!

A két ló ijedtében párat horkantott, de aztán megnyugodtak. Talán felismerték a rohanó, ugráló árnyakat, az agancsok suhogását.

Jules ébredj! Hallod?

Öveges professzornak igaza volt: Mégis mozog a föld!

Boronyák Gyulának jó alvókája volt, de ha a felesége Julesnek nevezte akkor valaminek mindig történni kellett. Felült kinyitotta szemét.

Charlotte, sokszor mondtam már ne hívj Julesnek, ha Magyarországon vagyunk. Mi történt?

Egyébként Galilei mondta

-Jó van Gyula, nagyon megijedtem. Öt egyébként nem ismerem.

Itt fekszünk ebben a szalmával bélelt fiákerben vagy miben, én meg azt hittem Automobillal fogunk gyónni menni. Ja és remélem szerelmünk nem lesz szalmaláng... Ennek még rendszáma sincs. Igaz Párizsban Chantallal mi is rendszám nélkül utaztunk. A rendőr megállított bennünket, hogy anélkül nem lehet menni, de Chantal azt mondta neki: a mobil nem rendszámmal, hanem üzemanyaggal megy.

-Jól van Charlotte lassítsál mert megbokrosodnak a lovak.

Itt nem lehet Mobillal járni, nincs áram, vételező, még a festőgépedbe sem tudtunk kazettát venni.

Kérlek nagyon vigyázz rá, ez lesz a megörökítettünk. Na Göcseji nyelvet azért már szépen beszéled Nem véletlen jártunk Francois Göncinél és Francois Plándéernél.

Gyula, ha hazaérünk Párizsba el kell mennem egy mennem egy másik szemész orvoshoz.

Miért kellene másik orvoshoz menned?

-Tudod ott voltunk sokan nála és kijött és megkérdezte, hogy látjuk e Öt?

Hát persze hogy látjuk mondtuk.

Erre elzavart bennünket, hogy szimulálunk.

Na akkor elhatároztam magam, hogy elmegyek Londonba a Piccadelyre

Charlotte, miért mennél a Piccadelyre?

_Mert olyan lesz agyam, mint a pattogatott kukorica és azt ott sűtik a legjobban.

Charlotte elég volt, pedig még csak reggel van...

Ja és Gyula vehetnél nekem 13 fodros szoknyát mert nekem csak 3 fodros van, a káposztán is 13 van....

A tollfosztóban mondták, de oda többet nem megyek.

Miért ne mennél?

Csúnyákat énekelnek, és engem lehet, hogy lezárnak én nem akarok senkit kifosztani Gyula.

_Charlotte kérlek!!

Gyula ismered a névrokonadat?

_Kit?

Hát a Jules Vernét.

Írhatnál neki, hogy tervezhetne egy Balaton alatt járót, mert tengeralattjárót már tervezett.

-Nem Ő tervezte, csak megírta.

Gyula Te is írhatnál egyet, milyen gazdagok lehetnénk.

Egyébként van neked topánkalistád?

_Hogy kicsodám?

Hát kívánság listád.

_Charlotte, nekem Bakancs listám van

Hát nekem az nem jó abban nem tudok kívánságot elrejtteni., és én csak a magassarkúakat kedvelem.

Gyula, van magassarkú bakancs?

_Van Charlotte, páros és páratlan meg talptalan.

Gyula azért elmondhatom a kívánságomat? Ha nem teljesíted akkor írok a Télapónak és kiteszem a Te bakancsodat.

_Mi lenne a kívánságod Charlotte?

Mi lenne? Ezt a falut ismerem csak másképp mondjuk. Nem Milej?

Gyula az kívánságom: Hozzá! el a Dombórozóra. Tordahegyre mindenképp, oda már kaptam meghívót engem is megszólaltatnak, csak vigyek magammal francia krémest meg a francia szótárt. Ja és valamilyen Szegbe, ott szeretnék énekelni Charles Horváthtal a Zalai zöld erdőbe születtem nótát. Jó ez nem igaz, de te itt születted. Tordahegyen ott lesz az Ecsedi művésznő, talán fel olvas a Mólóból. És Gyula, ott lesz a tanárnő is a Karáth Anita, ő fog varázsolni és belebeszélni a varázspálcába. Ő tartja fogva a vendégeket. -Charlotte! Ki az Charles Horváth? És mi az a Moli? -Hát Charles népdal gyűjtő, de hogy hogyan lehet gyűjteni népdalt azt ne kérdezd. Én rozmaringot és ékszereket gyűjtök A Moli meg a Moliere. Tudod a szomszédunk, aki fősvény. Remélem az Ágota majd megkínál francia borral, Nohával, abból van alkoholmentes is. -Charlotte, és mit csinál a tanárnő? Kiket tart fogva? -Na, annyit beszélteti Őket, hogy elmegy a hangjuk, szinte megbabonázza Őket, és nehezen kelnek fel a karosszékből, végül kapnak egy vagy két kegyetlen kettést. -Charlotte, nem kegyelem kettést? Nem tudom azt a Mary meg a Luis sem kapott. Az Ágnesa közben remélem megkínál, Noha borral, abból van alkoholmentes is. Gyula vigyél el a Tündérkertbe. -Charlotte, hova vigyelek?! -Gyula vigyél Szilvágyra. Ott van A Tündérek kertje. Te mondod mindig: olyan tündéri vagy. És vigyél el Tárnokba is. Ott akarok napozni a Bárczay kertben.

-Charlotte ott leszünk a Dombórozón, mert velünk lesznek déd és ükunokáink....

Na de már itt is vagyunk Barlahidán. A kastélyban vár már a zalai szarvaspörkölt. A szoknyádra vigyázz meg a fodrokra. Gyula még csak annyit: ha hazamegyünk kicserélem a könyvtáramat. Ugyan Charlotte, miért tennéd? Gyula, a mama mondta, hogy csak könnyűeket olvassak, ezek meg olyan súlyosak alig bírom el Őket.... -

Mintha már járt volna itt.

A Telihold megkocogtatta a régi Kastély pókhálós ablakait. Ráférne már egy nagyobb javítás gondolta. Hányan járhattak itt előtte? Talán még Virginia Wolf is. Talán még Weöres Sándor is itt dúdolgatta a galagonyás versét...Marcel Proust itt nyomozhatta az időt...Triesztben majd találkoznak Jamessel...Majd bemutatja Odüsszeusznak.

Nova, a kis göcseji falu még messze volt. Szindbád ott várta. Tartott a lidércektől. Távolról harangszót hallott meg ugatást. Ezek biztos lidércek, azok tudnak így ugatni...Jobban örült volna, ha Egy Lyány képében jelenik meg a lidérc

Szaporábbra vette a járást, telefonja lemerült. Érzelmi SDD meghajtója csapágyas lett.

Aggódott a Petrikeresztúron hagyott Hidroplánja miatt. A magassági evező megint cserben hagyta.

Bekopogtatott az kastély ajtaján.

Nagybajszú fekete mellényes öregember nyitott ajtót: Miben segíthetek? -Vacsorát és kvártélyt kérnék éjszakára meg pacal pörköltet. -Mi az a pacal? Lehet, hogy valami Pesti huncutság, gondolta az öreg. Jó lesz a gánica csülök pörkölttel.

Jöjjön csak lesz minden, ha van 10 Pengője.

Kártyával fizethetek?

Igen, a Tök Filkóval vagy a Piros Hetessel.

Látom könyvet is hozott magával.

Olvasni nem tudok, de megkérdezhetem mi a címe?

A Vörös postakocsi.

-Valami nincs rendben ezzel a jól öltözött gyüttment emberrel. Erre csak az öreg Kustán unokája jár, de az a szekér festetlen. Ki látott már vörös szekeret, mélázott el az öreg. Igaz a gyerek is emlegetett valami festést.

-Ha reggel nem találkoznánk kérem adja át a gazdájának ezt a fekete dobozt, kicsit rozsdás, de lehet, hogy majd jelentkeznek érte, itt találtam a híd alatt. Mintha a Zeppelinben láttam már volna ilyent. Egyébként a nevem Gyula. Rezeda Gyula, és már nagyon éhes vagyok...

...És ha megkérhetném, ha a Balázs gyerek erre járna, mondja meg neki, hogy jövőre Becsvölgyén találkozunk.

Mintha enyhült volna a reggeli hideg. Kettő sál. Kettő zokni. Túlöltözött.

A szemüveg jobban zavarta. Elhagyta. Eltörte. Most éppen otthon hagyta.

Amit látni akart azt biztos látni fogja.

Kivételesen nem kellett az egész bolhát végig steppelnie.

Fekete volt, rozsdás, karcos.

Mennyi a felének a harmada?

5000? Sok? Mennyit adsz érte?

Megfogta. Nagyon könnyű volt.

Megszédült.

Jól vagy?

Jól.

Hogy hívnak?

Kustán Vendel vagyok.

Barlahidán lakom.

Boronyák Attila vagyok.

Egerszegi.

Megveszem.

Mintha egy lámpást tartott volna.

Fekete volt. de sugárzott.100 év fénye gyúlt lángra benne.

Tegnap már kivette a filmet

Vajon van rajta valami, valaki?

Jövő nyáron kipróbálja jó időben. Barlahidán. A Balatonon. A Dombérozon.

A Göcseji Dombérozon, ahol a vörös szekéren száguldozunk a csillagokba, patakok mellett etetjük a vadkacsákat, gyaloghídon megyünk az erdőkbe, a tölgyesekről pereg ránk a Júliusi harmat, hogy eltűnjön a ködös reggeli hajnalokon, a viharos szelek visszahozzák a régi szerelmeket, sűrű sötét felhőkkel vándorlunk az égen, belefekszünk a régi Harangok hangjába, belesírunk a hegedűbe-harmomikába,zöld erdőben születünk, ámulunk, hogy elmúlunk, összehajtuk a takarót, integetünk a szürkületnek, sétálunk kart karba öltve, a Nap alacsonyra fordul, ránk csapja az este ajtaját, elfáradunk. Kézen fogjuk az időt, össze fonódunk, újra és újra hazatérünk, mert Göcsej a mi Caminonk. Tábornözet gyűjtünk, magunk is Göcseji lámpásokká válunk. Velünk vannak Szépapáink, Szépanyáink és Szépunokáink Szépunokái.

„Szegek között Göcsej Örök”

Az Úr 2023. évében, annak Július /Szent Jakab/ hónapjában, annak 20.napján, a huncutul mosolygós zalai felhők alatt, Zalaegerszeg városában:

Lejegyezte ¾Boronyák Attila